

CAPÍTOL I

Els fets d'aquesta saga van tenir lloc durant el regnat de Haraldr hárfagri¹ a Noruega. En aquell temps vivia al regne un cabdill que es deia Kormákr,² un home ric i de noble ascendència. La seva família era originària de Vík.³ En Kormákr era molt valent i havia lluitat al costat del rei Haraldr en moltes batalles.

Tenia un fill que es deia Ögmundr, un jove d'allò més prometedor, molt fort i corpulent, que, tan bon punt va tenir-ne l'edat, va començar a participar en expedicions de saqueig a l'estiu, mentre que passava l'hivern a la cort del rei. L'Ögmundr va procurar-se una bona reputació i molta riquesa. Un estiu va anar d'expedició a l'oest⁴ i es va trobar amb un home anomenat Ásmundr, que també era allà per saquejar. Era un guerrer bregat que havia vençut molts altres vikings. Van interessar-se l'un per l'altre, van intercanviar uns missatges i es van trobar per decidir quin seria el lloc de la batalla. S'enfrontaren amb els seus homes respectius. L'Ásmundr tenia més hosts, però no les va menar totes a la batalla. Van lluitar quatre dies seguits, durant els quals van caure molts guerrers de l'Ásmundr i fins i tot ell mateix va haver de fugir.⁵ L'Ögmundr va vèncer i va tornar a casa amb botí i renom. En Kormákr va dir a l'Ögmundr que a partir d'aleshores ja no hauria d'obtenir més profit dels saquejos: «T'aconseguiré una dona, la Helga, la filla del *iarl*⁶ Fróði.» «Hi estic molt conforme», va dir l'Ögmundr. Aleshores viatjaren per trobar-se amb el *iarl*, que els va rebre bé. Ells li exposaren el motiu de la seva visita. El *iarl* va veure amb bons ulls la petició, encara que

els va dir que tenia alguns dubtes sobre la qüestió a causa del conflicte existent entre l'Ásmundr i ells dos. No obstant això, el *iarl* va acceptar l'oferta i ells van fer cap a casa, on ho disposaren tot per a la celebració del casori. Hi assistí molta gent. La Helga, la filla del *iarl* Fróði, tenia una dida amb dots profètics, que hi va anar amb ella.

L'Ásmundr, el viking, s'assabentà de la celebració i hi féu cap per trobar l'Ögmundr i desafiar-lo a una *bólmganga*. L'Ögmundr va acceptar el repte. La dida de la Helga tenia per costum palpar els cossos⁷ dels homes abans del combat, i així ho va fer amb l'Ögmundr, abans que sortís de casa, tot dient-li que cap arma no el feriria. Així doncs, es dirigiren tots dos cap a l'illot on s'havia de celebrar la *bólmganga* i van combatre entre ells. L'Ögmundr provà de donar-li un cop al flanc,⁸ però no li va fer cap tall. Aleshores va brandar l'espasa, la va agafar amb totes dues mans i la descarregà contra l'Ásmundr amb tanta força que li va tallar una cama. L'Ögmundr va rebre tres marcs d'or⁹ per haver guanyat el duel.¹⁰